

Sedím sám v bytě který znám, možná bdím, možná usínám,
Křídla mám bez perutí, míříme k výšinám,
Člověk sní o tom kolik smí, hlídá svý malý tajemství,
Jen malé obejmutí, tak málo stačí nám,
Jak je to možný nemám zdání,
Ale můžeme být spojeni myšlenkami,
A tak bezpečně vím,

Že naše cesty vedou k jedinému cíli, že naše srdce ví když se
rozum mýlí,
Že svět je plný osamělých lodí já věřím, že se najdou ty, co se
k sobě hodí,

Žiju sám těle který mám, pomalu oči zavírám k duši mám sedm dv
eří a od nich klíč ti dám,
Časem plujeme a víme svý, život se s náma nemazlí, jak hvězdy n
ad obzorem hledáme přístřeší,
Bloudíme světem bez ustání,
Ale můžeme být spojeni myšlenkami,
A tak bezpečně vím

Že naše cesty vedou k jedinému cíli, že naše srdce ví když se r
ozum mýlí,
Že svět je plný osamělých lodí já věřím, že se najdou ty, co se
k sobě hodí,

Že naše cesty vedou k jedinému cíli, že naše srdce ví když se r
ozum mýlí,
Že svět je plný osamělých lodí já věřím, že se najdou ty, co se
k sobě hodí,

Že naše cesty vedou k jedinému cíli, že naše srdce ví když se ro
zum mýlí,
Že svět je plný osamělých lodí já věřím, že se najdou ty, co se
k sobě hodí,